

Nú skal fiskimarkið flytast út

Sambært danska »Ekstra-bladet« er sett niður nevnd í Keypmannahavn, sum hevur til uppgávu at arbeiða fyri útflyting av grønlendska, føroyska og norska fiskimarkinum, og hevur nevndin flýggjað út flogseðlar um fiskimarksviðurskiptini.

Limirnir, ið eru umboðaðir í nevndini, eru ungir grønlendingar, íslendingar og føroyingar.

Danska blaðið sigur, at

nevndin hevur samband við aðrar nevndir í Godthåb, Tórshavn, Oslo og Reykjavík, ið eisini hava til uppgávu at arbeiða fyri útflyting av fiskimarkinum.

Blaðið sigur, at undir heitinum »Komitéen til Bevarelse af Fiskebestanden i Nordatlanten« verða í framtíðini gjord tiltøk, eitt nú við fundum o. ø. til tess at veruleikagera endamálið nevndarinnar.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINN PRODUKT

TEKNOLOGISK INSTITUT FØROYA

Teknologisk Institut Føroya var stovnað 23. oktober 1968, og hava stovnamir arbeitt við hesum máli — og kanningar visa, at tað er ógvuliga átróktandi — og stórir tørvur á einum slíkum stovni her á landi, sum á breiðum grundarlagi — kann virka fyri eftirútbúgving av handverkarum — og serútbúgving av arbeiðsmönnum til iðnaðin v. m., sí grein 2 í reglugerðini viðvíkjandi endamáli stovnsins.

Stovnamir hava gjørt eitt uppskot um reglugerð fyri stovnin — og er henda reglugerð miðað eftir líkandi stovni um í grannalondum okkara og eftir okkara serligu viðurskiptum.

Við tað at ein slíkur stovnur sum her er talan um hevur fyri neyðni undirvísingartól og lærukreftir v. m., er neyðugt við einum slíkum stovni.

Viðmerkingar

Í Danmark verður fíggingin av líkandi stovnum — góldin nökurlunda soleiðis $\frac{3}{4}$ partar av rakstrinum sum heild verður góldin av statinum, ímeðan ein $\frac{1}{4}$ verður fingin til vega gjøgnum avgjöld av og t. d. næmingagjald v. m. og við stuði frá einstøkum.

Um so er at »Lov nr. 207 af 16. juni 1962 og lov om teknologiske institutter og konsulentvirksomhed, og Handelsministeriets bekendtgørelse af 16. juli 1962« við møguligum seinri broytingum verður sett í gildi í Føroyum — ella við øðrum tiltøkum, soleiðis at tað er gjørligt hjá stovninum at virka sambært stovnsins endamáli.

Annars er ætlanin at byrja við skeiðvirksemi umleið hálfan februar í 1973.

Tað er okkara vón at eitt sameint Løgting stuðlar hesum tiltaki sum nú verður sett í verk.

Danmark í EF

Føroyar úr EFTA

Nýggjársdag, 1. januar, gjørdist Danmark saman við Bretlandi og Írlandi limur í Europeiska Félagsmarknaðinum. Lima skapurin í hesum marknaði ber við sær, at Danmark er farið burtur úr EFTA saman við Føroyum, ið er farið burtur úr hesi marknaðarsamgongu sum partur av danska ríkinum.

Í samband við limaskap Danmarkar, skriva dansku bløðini, at limaskapurin má sigast vera ein søgulig hending hjá donum.

Ein fullkomin brotsgerð

JOHNSIGURD JOHANNESSEN týddi

1. PARTUR

Familjan Franks í Chicago át døgurða kl. 18.30. Eisini varð hetta gjørt tann 22. mai 1924.

Maturin varð borin inn, og húsfólkin settust við borðið.

Harra Franks varð beinan vegin varugur við, at sessurin hjá soni hansara, Robert, var tómur.

Robert, ið var 13 ára gamalur, bar orð fyrst at vera ein íðin og dúgigur drongur. Bæði lærarar og skúlafelagar hansara høvdu nógv av honum í skúlanum *Harvard* í Kenwood. Ein skúli, har tað var kostnaðarmikið at vera næmingur.

Bobby, sum Robert vanligi varð róptur, kom vanligi heim kl. 16.00.

Klokkan var farin av 18.30 tá harra Franks spurdi, hvar Bobby mundi vera. Ongin av húsfólkinum vísu at siga nakað um hetta. Franks fór frá borðinum og leitaði at ringja til skúlan. Hann var vorðin ótafullur. Lærarnir á skúlanum søgdu frá, at Bobby var farin til hús fyrst langari tíð síðan. Franks át litið til døgurða hetta kvöldið. Hann reikaði runt á bókasavni sínum. Eisini ringdi hann til ymsar vinmenn Roberts, men søgdu teir, at hann var farin til hús, tá teir vóru farnir. Ongin hevði sæð hann aftaná hetta.

Ótti var eisini komin á frú Franks, sum heitti á mann sín um at boða lögreluni frá.

— Nei, svaraði Franks. Eg

má royna at halda sum so, at onki álvarsligt er hent. Eg veit, segði Franks, at kemur lögrelan uppí leikin, fara bløðini at skriva, og júst hesum havi eg ongan áhuga fyri.

Franks ringdi til nakrar vinir hjá sær. Teir koyrdu til Harvard skúlan, fyrst at kanna, um Bobby kortini mundi vera har nærindis, men til fánýtis. Orki úrslit spurdist burtur úr hesum.

Klokkan 22.00 var Franks aftur við hús. Framvegis var ongin drongur komin heim. Franks avgjórði tí at boða lögreluni frá hesum, ið hent var.

Júst í teirri løtu, Franks skuldi taka hornið, kimaði telefonin. Tað var sum ein byrða varð lyft av herðum hangara. Ongin ivingur var um, at tað var Robert, sum ringdi at siga frá, hvar hann var staddur.

— Kann eg fá loyvi at tala við harra Franks, segði røddin í telefonini, tað hevur skund! — Hetta er Franks, tygum tala við.

— Tað er í lagi. Tað snýr seg um son tygara Robert. Drongurin hevur tað væl men tygum hava óivað fyrst langari tíð síðan verið varugur við, at hann er *raendur*? Vit skulu nýta 10.000 dollarar. Tygum fáa at vita í góðari tíð, sjálvandi, hvar peningurin skal verða latin. Men eg leggi tygum eina við: fara tygum til lögreluna, fáa tygum ikki son tygara aftur — í øllum førum — ikki á lívi. Ránsmaðurin legði hornið á.

Í heimi Franks' var mikil ótti. Tey høvdu nógmið av peningi, men vandi var fyrst, at ránsmennir fóru at drepa Bobby kortini.

Franks ringdi beinan vegin til sakfórarar sín og greiddi honum frá teirri hettisligu stöðuni.

— Tað er bert eittans at gera, segði sakfórarin. At boða lögreluni frá. Eg vil ikki mæla til, at tú gongur ynskjum ránsmanna á mæti, tí tey eru altíð óálitandi, segði sakfórarin.

Franks boðaði lögreluni frá, og varð fingin semja um, at bløð og útlarp skuldu ikki fáa høvi at siga lesarum og lurtarum frá nøkrum fyrbils.

Sakfórarin Franks' kom beinan vegin, og fóru drúgvur tingingar fram á bókasavninum, meðan biðað varð eftir, hvar ránsmennir fóru at siga.

Morgunin eftir varð litið talað við borðið, sum vera man. Húsfólkin vóru ikki liðug at eta, tá tað ringdi á dýrnar.

Ein maður kom við einum brævi, dagfest 22. mai kl. 23.00.

Franks skræddi brævjálfan upp. Í honum lá eitt pappir, skrivað á maskinu. Har stóð at lesa:

Sonur tygara hevur tað væl og er í bestu trygd hjá okkum. Seks timar eftir at peningurin er útgóldin, fáa tygum sonin aftur. Krav okkara er 10.000 dollarar. 2000 dollarar skulu verða latnir í gomlum 20 dollar-seðlum, og 8000 dollarar skulu verða latnir í gomlum 50 doll-

ar seðlum. Peningurin skal verða latin okkum í eini pappesku.

Vit hava longu komið eftir, at tygum hava boðað lögreluni frá, men vit halda fast um tilboð okkara, um tygum ikki lata lögreluni hetta brævið. Verður brævið kortini latið lögreluni, hava tygum als ongar vonir um at siggja Bobby aftur á lívi.

Verið við hús seinnapartin í dag.

Brævið var undirritað av *George Johnson*.

Jacob Franks, ið varð navn faðir Roberts, hin rænda drongin, mundi mist vítið av ótta.

Franks ivaðist tó ikki eina løtu í at geva lögreluni brævið. Meðan peningurin varð fingin til vega, fóru nýggjar tingingar fram millum Franks og sakfórarar hansara.

Komið varð eftir, at ránsmennir mundu duga væl. Hetta prógvaði brævið eina best, tí ongin villa var í tí. Eisini sýndi brævið, at ránsmaðurin, ið skrivað hevði, dugði væl at handfara eina skrivimaskinu.

Bráðliga kimaði telefonin. Tað var lögrelan.

— Harra Franks, vit hava gjørt drúgvur kanningar í býnum. Fyrst stuttum funnu nakrir lögrelmenn eitt lík av einum drongi, sum vit ætla um at vera eini 13–14 ára gamalur. Vit kunnu tó ikki við vissu siga, um hetta er sonur tygara, men

tá tað ikki er lýst eftir nøkrum øðrum drongi enn tygara, hevði verið hóskandi, at tygum sjálfur komu á staðið, har líkið er funnið.

Franks avgjórði, at hann sjálfur skuldi biða eftir boðum frá »George Johnson«, men at hann skuldi senda svág sín at hyggja eftir, um tað var líkið av Roberti, ið lögrelan hevði funnið.

Litla lotu seinni ringdi ránsmaðurin.

— Harra Franks, hetta er George Johnson, eg vóni at tygum hava gjørt eftir boðum mínum, sum greitt varð tygum frá í bevingum.

Eg sendi ein leiguvogn út til tygara. Takið peningin við tygum og koyri við leiguvogninum inn í býin. Johnson segði ein bústað, har peningurin skuldi verða latin, og bert fáar minuttir seinni, kom leiguvognurin.

Frú Franks græt og illa læt. Svágunin, sum skuldi kanna, um tað var Robert, ið lögrelan hevði funnið, hevði framvegis ikki latið frettu frá sær.

Franks royndi at troysta konu sína. Hann hevði ikki meiri enn sett seg í leiguvognin, tá hann hoyrði telefonina kima. Franks bað bilstjórann biða eitt litið-bil, og fór inn aftur.

Tað var svágunin, sum hevði ringt. Hann hevði sæð líkið — og kent drongin aftur. *Bobby hevði verið deyður í minsta lagi 12 timar!!!*

(Framhald)